

hed til at udtale sig for Theaterdirecteuren over den Mand, i hvilken Theatret bestyres.

Det vil fremdeles blive nødvendigt, at Theaterdirecteuren aarlig forelægger Ministeriet en Finantsplan. Derfor de af os fremsatte Forslag antages, vil nemlig Theatret i Statens aarlige Finantslov formeentlig kun optræde paa følgende Maade:

Tilskud til det kongelige
Theater 43,000 Rbd.

og indenfor Linten:

Personligt Tilslag til den
nærværende Directeur
700 Rbd., som ventes
dækkede med 5 pCt. af
Theatrets Overskud.

Sum 43,000 Rbd.

og Theatret vil saaledes ikke have noget ved Finantsloven bestemt Budget. Et saadant kan imidlertid for Controllens Skyld ikke undværes, og vi foreslaae derfor, at Theatrets Virksomhed i finantiel Henseende knyttes til en Finantsplan, som efter Forslag fra Theaterdirecteuren vedtages af Ministeriet, og som bør være saaledes udarbejdet, at en virksom Control derved bringes tilveie. Igennem denne maatte da alle Gager og Gageforbedringer bestemmes, og Theatrets øvrige Udgifter sættes i et saadant Forhold til den calculerede Indtægt, at det ved Lovens befalede Overskud kan ventes at ville udfomme. Directeuren maatte forpligtes til, ikke uden Ministerens Samtykke at overskride det Beløb, som ved Finantsplanen er fastsat for nogen Udgiftspost, og det maatte være Contorchefens Embedspligt at paasee, at ingen Udgift fandt Sted, som ikke var hjemlet ved Finantsplanen eller ved en af Ministeren befaldet Forandring i denne.

De i det Foregaaende fremsatte Forslag have vi stræbt at sammensætte paa den korteste og tydeligste Maade i et Udkast til en

Lov

om det kongelige Theaters Stilling i Staten og dets finantstille Forhold,

hvilket vi tillade os at vedlægge*).

Vi ville endnu sluttelig tillade os at stille et Forslag om, at der af Statskassen maatte ydes en liden begrænset Understøttelse til den dramatiske Kunst udenfor Hovedstaden. Vi have hørt Ansættelser derom fremsatte fra forskellige Sider, og da Billighed taler for dets Opfyldelse, have vi troet at turde gribe denne Leilighed til derom at gjøre Forslag. Vel maa det erkjendes, at Kunsten fortrinsviis bør freddes, beskyttes og hjælpes der, hvor den engang har faaet Hjem, thi herpaa beroer og heraf afhænger dens Fremgang og Udvikling og dermed ogsaa dens virkelige Liv i Nationen, og hos os vilde det derfor vist være uhjemlet at udstroe og sprede Statens Understøttelsesmidler til Rigets forskellige Dele, uden at agte paa, at Hovedstaden er den Jordbund, hvor Frugten især kan ventes modnet. Men paa den anden Side er det fra et almindeligt Synspunkt blevet anseet for vigtigt for vort Land, om der ogsaa udenfor Hovedstaden kunde, navnlig i de vigtigere Byer, danne sig almindelige Foreningspunkter for aandelig Stræben og Udvikling, og det synes klart, at hvor de naturligen og uden Tvang ville danne sig, maae de forøge Nationens Spændkraft og Styrke. En Skueplads vilde nu vel ikke være blandt de særdeles mægtige Midler paa et saadant Foreningspunkt, men dens Virksomhed turde dog ikke blive uden Betydning og Vig-

*) Lovforslaget er anført nedenfor.

Det paafølgende Udsnit i Commissionens Betænkning, der indeholder Forslag deels til en forandret Postering af Udgifterne i Theatrets aarlige Regnskaber, deels til en nærmere Bestemmelse af Controllen med Theatrets Inventarium, er her udeladt, da Ordningen af disse Spørgsmaal ligger udenfor den paatænkte Lovs Omraade.